

NIECH ZYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIAŃSKI

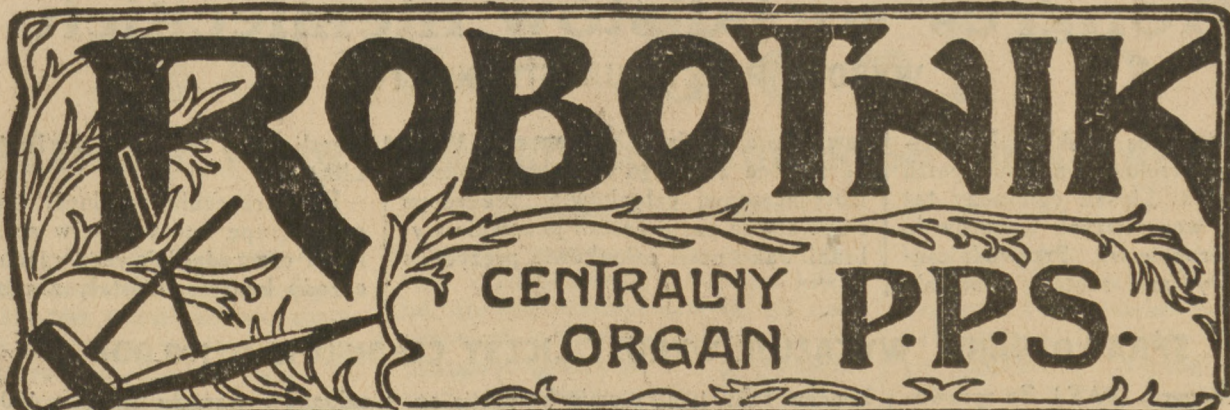
Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za swrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy

Kasa czynna od 12 do 2-iej

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ZYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

BEZ ECHA

P. Prystor oświadczył w swym „expose”, że jego rząd będzie szedł po tej samej drodze, co jego poprzednik, ten zaś — gdyby był przy objęciu premierostwa zabrał głos — mógłby tak samo oświadczyć, że będzie kroczył w ślady swego poprzednika marsz. Piłsudskiego. I tak dalej — wstecz. Wiedzą o tem zresztą wszyscy bez zapewnienia szefów rządu.

Wobec tego faktu tembardziej uderzać musi apelowanie rządu p. Prystora do społeczeństwa o współpracę. P. Stawek apeluje do społeczeństwa, by przejęło się do głębi duszy sprawą konstytucyjną, jako „zagadnieniem najważniejszym”. P. Stawski apeluje do społeczeństwa o współpracę na odcinku gospodarczym. Prasa sanacyjna również apeluje do społeczeństwa o poparcie prac i zamierzeń rządowych.

Jednym słowem, obóz sanacyjny nagle dojrzał społeczeństwo — poza sobą samym.

Nagle to oprzytomnienie jest zupełnie zrozumiałe. Skoro zapędziło się tutaj w tak ciężką sytuację, jak obecna, to „współpraca” 300 głów sanacyjnych w parlamencie i różnych komórek sanacyjnych „w terenie” — na wiele się nie zda. Trzeba wzywać pomocy społeczeństwa. Społeczeństwo, w olbrzymiej swej większości cierpiące niedostatek, głód i nędzę, ma ratować dyktaturę z opresji i pomoc jej do przetrwania kryzysu.

Wygodna taktyka! Jak bieda to do — społeczeństwa.

Ale na wszystkie te apele i nawoływania społeczeństwo pozostanie głuche. Jeżeli w ciągu pięciu lat odsuwało się i odsuwa społeczeństwo od wpływu na bieg spraw państwowych i publicznych, jeżeli się to społeczeństwo „ćwiczy” a la Brześć i „wychowuje” a la wybory listopadowe, to trzeba mieć na tyle konsekwencji i odwagi, by w chwili krytycznej nie zwracać się do tego społeczeństwa o pomoc.

I co za absurd — by nie użyć mocniejszego słowa — mieści się w tych apelach!

Społeczeństwo ma współpracować nad zmianami konstytucji, któreby utrwaliły dyktaturę! Społeczeństwo ma dobrowolnie wyrzec się swoich praw obywatelskich! Społeczeństwo, któremu się rozbija i niszczy organizacje zawodowe, społeczne i kulturalne, społeczeństwo rozproszkowane i steroryzowane, ma raptem zebrać się do kupy i pomaszerować na front gospodarczy!

Nie panowie! Przez tyle lat chępliście się, że sami podolacie najtrudniejszym zadaniom, ba! że wy jedni jesteście powołani do ich rozwiązania, że bierzecie na siebie odpowiedzialność za losy państwa i jego przyszłość! Pokażcie, co potraficie. Ale społeczeństwo zostawcie w spokoju.

Midzy obozem sanacyjnym a społeczeństwem leży przepaść głęboka, wypełniona bezprawiem, krzywdą, nieufnością i nienawiścią. I nic tej przepaści nie zasypie, prócz — klęski obozu sanacyjnego. Im gorzej w obozie sanacyjnym, tem lepiej dla społeczeństwa.

Oto nasza odpowiedź na wasze apele, panowie z sanacji.

J. M. B.

Przed zamknięciem śledztwa w procesie brzeskim

Wobec wezwania na dzień wczorajszy kilku więźniów brzeskich do sądziego Demanta, już od rana w Sądzie Apelacyjnym panowało wielkie ożywienie. Wśród adwokatów żywo było omawiane niedopuszczenie obrońców do obecności przy badaniu.

Pierwszy zgłosił się do kancelarii poseł Witos w towarzystwie apl. adwok. Goldfarba, zastępującego nieobecnego obrońcę posła Witos, adw. Szurleja. Poseł Witos przybył do Warszawy natychmiast po telefonicznym zawiadomieniu go przez obrońcę, gdyż wbrew zawiadomieniu pocztą, że adresat nie znajduje się w obrobie doręczenia, był on obecny w Wierchosiłowcach.

Apl. Goldfarb złożył w tej sprawie protokolarne oświadczenie. Na zapytanie apl. Goldfarba co do udziału obrońcy w badaniu, sędzia Demant oświadczył:

Powiem panu to samo co i tamtym panom adwokatom, którym odmówiłem, a uczyniłem to dlatego, że adwokaci chcieli z tego zrobić demonstrację. W tej sprawie udzielię decyzji motywowanej na piśmie.

Po opuszczeniu gabinetu przez apl. Goldfarba, sędzia Demant zamierzał zacząć badanie posła Witos, jednakże ten oświadczył, że żadnych dodatkowych zeznań nie złoży i że prosi o obecność adwokata, gdyż sam nie jest w stanie tak objąć szczegółów śledztwa jak to uczyni prawnik.

Sędzia Demant oświadczył, że poseł Witos winien się stawić w środę na zamknięcie śledztwa.

Drugi udał się do gabinetu sądziego posła Sawicki z adw. Ujazdowskim, który, jak i inni, nie został dopuszczony.

Posł. Sawicki oświadczył, że podtrzymuje swe zeznania poprzednie i nie ma nic do dodania oraz podkreślił, że

od powstania państwa polskiego pracował w różnych instytucjach społecznych, ale nigdy nie występował przeciwko prawu. Na zakończenie poseł Sawicki prosił o dopuszczenie adw. Ujazdowskiego do obecności przy zamknięciu śledztwa.

Z kolei udali się do gabinetu sądziego: poseł tow. Ciołkosz i jego obrońca adw. tow. Jan Dąbrowski. Adw. Dąbrowski po krótkiej chwili gabinet opuścił, a sędzia Demant zasypał tow. Ciołkosza nast. pytaniami:

„Co robił w redakcji „Naprzodu”? „Czy wie, że PPS. pobiera subwencję od II Międzynarodówki (?)”, „Czy kolportował biuletyn informacyjny, czy widział jakąś odezwę do policjantów i t. d. Tow. poseł Ciołkosz rzekł się okazania mu akt śledztwa.

Czwarty z kolei przesłuchany został b. poseł tow. Mastek, któremu towarzyszył do gabinetu sądziego adw. Sterling. Sędzia Demant na widok wchodzącego adw. Sterlinga, oświadczył krótko: „Ja odmawiam, powody wyłożył p. Mastkowski”. Gdy adw. Sterling pokój opuścił, sędzia Demant zadał tow. Mastkowi pytania, brzmiące nieco dziwnie w ustach sądziego:

— po co panu właściwie adwokat?
— Ja się nie znam na prawie, bo nie jestem prawnikiem więc chcę skorzystać na podstawie przysługującego mi prawa z pomocy prawnika. — odparł tow. Mastek.

Pan przypuszcza, że ja pozwoliłbym adwokatowi zadawać tu pytania — oburzył się sędzia Demant — byłby on tu po to, by conajwyżej wysiedzieć krzesło (!).

Po tej ciekawej i dla sądziego Demanta dość charakterystycznej dyskusji sędzia Demant zapytał tow. Mastka, czy ma on mu coś do powiedzenia, a wobec oświadczenia tegoż, że wszystko co

miał do powiedzenia, powiedział już w Brześciu, zaczął zadawać pytania, mające na celu ustalenie, że... związki zawodowe pobierają jakieś stałe subsydia od międzynarodowych central związków zawodowych w Berlinie (!!).

Ostatnie pytanie dotyczyło rozmowy tow. Mastka, prowadzonej przed rokiem w restauracji w ZZZ z kolegami gdańskimi, w czasie której, według sądziego Demanta, tow. Mastek miał się wyrazić o Polsce... w sposób nieparlamentarny. Tow. Mastek stwierdził, że było to rzeczą niemożliwą, choćby z tej przyczyny, że w towarzystwie znajdowały się kobiety, żony gdańszczan.

Tow. Mastek domagał się obecności adw. Sterlinga przy zamknięciu śledztwa i okazaniu akt.

Ostatni z posród wezwanych więźniów brzeskich, ob. dr. Putek, oświadczył sądziemu Demantowi, że nie widzi potrzeby stawiania się przy zamknięciu śledztwa, a to dlatego, że nie otrzymał wogóle zawiadomienia o wdrożeniu przeciwko niemu śledztwa, o konieczności którego mówią wyraźnie art. art. 263 i 264 kodeksu postępowania karnego.

Pytania, skierowane do dr. Putka, dotyczyły jego przemówienia na Kongresie Centrolewu.

Pozatem sędzia Demant oświadczył dr. Putkowi, że otrzymał akta jego spraw z Sądu w Wadowicach, które, jako bez znaczenia dla sprawy, odesłał.

Dr. Putek stwierdził ze swej strony, że w więzieniu wojskowym w Brześciu zgineło mu złote wieczne pióro i listy od jego matki, które to przedmioty sędzia Demant obiecał odszukać.

Dr. Putek w konsekwencji swego oświadczenia rzekł się przeglądania akt.

CHEQUERS

Chequers leży w hrabstwie Buckingham. W r. 1917 lord Lee of Fareham zapisał swój zamek państwu z tem, że zamek ten będzie siedzibą letnią każdorazowego premiera ministrów Anglii.

W tymto zamku odbywa się wizyta niemieckiego premiera Brüninga i ministrów. Curtiusa, zaproszonych przez rząd Macdonalda.

Wizyta miała się odbyć jeszcze przed szeregiem tygodni, ale wobec ujawnienia projektu unii celnej austriacko-niemieckiej i przekazania go Lidze Narodów, wizytę odłożono. Podobno zaproszenie wystosowane zostało tuż po porozumieniu Anglii z Francją i Włochami w sprawie zbrojeń morskich i miało być odtrutką na to porozumienie dla Niemiec.

Ostatnie tygodnie przyniosły kilka nowych faktów. Liga Narodów przekazała sprawę „anschlusu” Trybunałowi w Hadze. Podczas gdy Niemcy zajęły stanowisko, że orzeczenie Hag będzie decydujące, to Austria przychyliła się do zdania i żądania Francji i innych państw, że orzeczenie Hag będzie tyl-

ko materiałem do decyzji Genewy. Ten rozdział między Niemcami a Austrią osłabia oczywiście szanse pomyślnego rozwiązania sprawy „anschlusu” i daje pożądaną broń w ręce przeciwnikom „anschlusu”.

Z drugiej strony sprawa paktu morskiego trzech państw europejskich: Anglii, Francji i Włoch narazie utknęła na martwym punkcie i dotychczas nie doszło do porozumienia ostatecznego. Stwarza to znowu pomyślniejszą sytuację dla Niemiec w rozmowach z rządem angielskim.

A właśnie obie te sprawy: „anschluss” i rozbrojenie będą tematem rozmów w Chequers.

Nie trzeba przeceniać znaczenia tej wizyty. Rząd Macdonalda nie będzie oczywiście angażował się w jakieś jednostronne poparcie roszczeń niemieckich. Zaproszenie kierownictwa polityki niemieckiej ma na celu rozproszenie atmosfery nieufności, istniejącej wciąż między Francją a Niemcami, atmosfery nieorzecznej dla dzieła rozbrojenia. Konferencja rozbrojeniowa,

mająca się odbyć na początku 1932 r. byłaby z góry skazana na niepowodzenie, gdyby do tego czasu nie udało się wyrównać największych różnic i stworzyć odpowiedniego gruntu pod obrady.

Czy wizyta w Chequers przyczyni się do oczyszczenia drogi, wiodącej na konferencję rozbrojeniową — dowiemy się niebawem.

Jedno jest pewne: dobra wola angielskiego Rządu robotniczego, który zainicjował akcję rozbrojeniową i niezmordowanie, mimo wszelkie przeszkody, pcha się naprzód. — najmniejszej nie ulega wątpliwości.

Nie da się powiedzieć tego samego o Rządzie niemieckim, który toleruje takie wystąpienia jak demonstracja 150 tysięcy „stahlhelmowców” w Wrocławiu przy udziale synów Wilhelma i kaiserowskich generałów, śniących o odwecie.

Oby duch Chequersu zwyciężył duch Poczdamu!..

Pożar pałacu sztuki 3.000 OBRAZÓW SPŁONEŁO

Berlin, 6.6. (ATE.) Donoszą z Monachium o spłonięciu słynnego Pałacu Szklanego (Glaspalast) w którym była otwarta w dniu 1-go czerwca wystawa sztuki.

Pożar, wybuchł w nocy i szerzył się z niezwykłą szybkością. Cały budynek został doszczętnie zniszczony.

Również cenne zbiory i eksponaty wystawy padły pastwą płomieni. Wszelka akcja ratunkowa okazała się daremną. Straty wyrządzone przez pożar, są ogromne. Z trzech tysięcy cennych płócien, wśród których było wiele obrazów szkół włoskiej, zdołano uratować zaledwie kilkadziesiąt. Ponieważ dzieła sztuki

były asekurowane na bardzo niewielkie sumy, poniesione straty są ogromne. Pożar wybuchł o godz. 2.30 w nocy i był zauważony przez przechodzących studentów. Jednakże zanim straż pożarna przyjechała na miejsce katastrofy, akcja ratunkowa okazała się spóźnioną.

Zaginiona ekspedycja uczonych

Ryga, 6.6. (ATE.) Ekspedycja uczonych sowieckich, która w dniu 1 lutego udała się na szczyt góry Alagat na Kaukazie, zginęła i nie mogła

być dotychczas odnaleziona przez ekspedycję ratunkową. Obecnie w górach znaleziono zwłoki uczonych profesora Czmykiszka, który zginął

wskutek zamrznięcia. Zwłoki innych członków ekspedycji dotychczas nie zostały znalezione. Ekspedycja składała się z 7 osób.

POGRZEB JANA DĄBSKIEGO

Jutro, w poniedziałek, o g. 4 m. 30 popoł., odbędzie się pogrzeb posła Jana Dąbskiego: kondukt żałobny wyruszy z kościoła św. Aleksandra na Placu Trzech Krzyży. Na Placu Trzech Krzyży zbiorą się wszyscy ci, którzy zechcą oddać Janowi Dąbskiemu ostatnią posługę.

Adw. K. Ujazdowski zgłosił się wczoraj do Sądu Okręgowego w Warszawie, gdzie złożył niedawno spisany własnoręcznie przez zmarłego Wicemarszałka Dąbskiego testament.

Opiekunami nieletnich dzieci mają zostać zgodnie z ostatnią wolą zmarłego pp. Janina i Feliks Nużyńscy, krewni rodziny Dąbskich.

Przed gmachem Sejmu wywieszono żałobną chorągiew z powodu zgonu wicemarszałka Dąbskiego.

Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich wzywa wszystkich zsyndikalizowanych dziennikarzy do wzięcia udziału w oddaniu ostatniej posługi pierwszemu prezesowi Syndykatu Janowi Dąbskiemu.

Związek Syndykatów Dziennikarzy polskich otrzymał depesze kondolencyjne od Lwowskiego Syndykatu Dziennikarzy Polskich i Tow. Dziennikarzy Polskich we Lwowie.

A JEDNAK PODWYŻKA KOMORNEGO?

Onegdaj odbyło się posiedzenie komitetu ekonomicznego ministrów, na którym omawiano sprawę budownictwa mieszkaniowego.

Powierzono Min. Rob. Publ. sformułowanie odpowiednich wniosków w myśl wytycznych, ujawnionych w dyskusji.

„Nasz Przegląd” twierdzi, że komitet ekonomiczny przyjął zasadę stopniowego podwyższania komornego, przy czym decyzja o podwyżce — po przyjęciu ustawy przez Sejm i Senat — zaletę będzie od Rady Ministrów.

Wczoraj wykazaliśmy cały absurd i niebezpieczeństwo podwyżki czynszu w warunkach dzisiejszych. Jeżeli Rząd mimo to pójdzie na podwyżkę, to się zawiędzie na niej tak samo jak na tylnych nieprzemyślanych i lekkomyślnych posunięciach.

SAMOBÓJSTWA Z POWODU BEZROBOCIA I NĘDZY

Bezrobotny robotnik pozbawił się życia wystrzałem z rewolweru

Wczoraj w południe, przy ul. Żytniej 45, w mieszkaniu na 4 piętrze, zajmowanym przez Kazimierza Sobkę, technika telefonów międzymiastowych, rozległ się wystrzał rewolwerowy. Gdy wyważono drzwi — znaleziono desperata leżącego w pokoju, w kałuży krwi, trzymającego w kurczowo zacisniętej dłoni rewolwer. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć.

Denatem omierzał się 21-letni Kazimierz Sobka, syn właściciela mieszkania, tokarz z państwowej wytwórni aeroplanów na Pradze, który od 2-ch tygodni już pozostawał bez pracy.

Zwłoki przewieziono do prosektorjum.

EPIDEMIA W KIJOWIE

Ryga, 6.6. (ATE.) W Kijowie szerzy się w zastraszający sposób epidemia chorób żołądkowych z objawami zatrucia. W ostatnim tygodniu do szpitali miejskich zgłosiło się ponad 200 osób z oznakami zatrucia. Przeprowadzone dochodzenie ustaliło zatrucie wodociągów miejskich przez nieczystości, które dostały się podczas ostatniej powodzi do studni artestyjskich.

Wyrok

Sądu Marszałkowskiego

W SPRAWIE POS. F. JEREMICZA
POS. JEREMICZ OCZYSZCZONY OD
WSZELKICH OSZCZERCZYCH ZA-
RZUŁÓW.

Swego czasu pewne piśmko białoruskie, wydawane przez grupę „sanaryju, ch” Białorusinów (pp. Luckiewicz, Ostrowski i in.) zarzuciło publicznie pos. Fabjanowi Jeremiczowi, przywódcy białoruskiego Związku Włościańskie-go, jakoby pos. Jeremicz pobierał od polskich władz państwowych stałe sub-sydja na wydawnictwo pisma Związku. Pos. Jeremicz zażądał od redaktora owego piśmka rozpatrzenia jego oskar-żeń w drodze postępowania honorowe-go. Redaktor, o którym mowa, uchylił się wszakże od wszelkich wyjaśnień. Zastępcy pos. Jeremicza sporządzili wo-hec tego t. zw. protokół jednostronny.

Później na posiedzeniu Klubu ukraiń-skiego, do którego pos. Jeremicz nale-ży, jako hospitant, podniesiono sprawę tych zarzutów; pos. Jeremicz zażądał wtedy Sądu Marszałkowskiego. W skład Sądu weszli posłowie: Michał Róg — superarbitr, tow. Norbert Barlicki i Jar. Oleśnicki — arbitrzy.

Wczoraj właśnie Sąd zakończył swe obrady. Sąd przesłuchał p. marsz. Se-natu Raczkiewicza, b. wojewodę wileń-skiego, który stwierdził, że nigdy nie udzielał żadnych subsydjów pos. Jere-miczowi oraz że udzielanie jakichkol-wiek subsydjów bez wiedzy wojewody było rzeczą całkowicie wykluczoną.

Sąd po zapoznaniu się z całością ma-teriałów uznał zarzuty stawiane pos. Jeremiczowi za najzupełniej bezpod-stawne.

Pozostaje nam tylko podkreślić, że sposoby walki politycznej, zastosowane w danym wypadku przeciwko pos. Je-remiczowi, są sposobami, niedopuszczal-nymi moralnie z każdego punktu widzenia. Ludzie, używający takich sposobów, stają poza nawiasem uczciwych prze-ciwników politycznych.

PIŁSUDSKI WYJECHAŁ
DO DRUSKIENIK

Wczoraj wyjechał na urlop wypoczynko-wy do Druskenik minister Spraw Wojsko-nych marsz. Piłsudski.

Pobyt w Druskenikach potrwa kilka ty-godni. Min. Piłsudskiemu towarzyszą dr. Woyczyński i mjr. Głabisz. Do czasu mia-owania wiceministra — min. Piłsudskiego zastępować będzie gen. Konarszewski.

Również wczoraj wyjechał na urlop wy-oczynkowy wice-premier pułk. Bronisław Ieracki.

Kongres socjalistów niemieckich

WYBORY PREZYDUM STRONNICTWA

Berlin, 5 czerwca. (PAT.). Na dzi-siejszym posiedzeniu kongresu partii socjalistycznej w Lipsku ogłoszony też został wynik wczorajszych wyborów do prezydium stronnictwa. Przewodniczą-cymi partii wy rani zostali ponownie

tow. tow.: Wels, Crispian oraz Vogel na miejsce zmarłego Hermana Müllera. Dotychczasowi członkowie prezydium i sekretarze partii zostali ponownie wy-brani. Jako nowi członkowie prezydium

weszli tylko tow. tow. dr. Breitscheid i Litke.

Po odrzuceniu rezolucji, zgłoszonej przez grupę opozycyjną w sprawie de-krétu oszczędnościowego rządu Rzeszy, obrady kongresu zostały zamknięte.

SPRAWOZDANIE WYKAZUJE WZROST LICZBY CZŁONKÓW O 100.000

Berlin, 5 czerwca. (PAT.). Ze sprawo-zdania, złożonego przez prezydenta Sej-mu pruskiego Bartelsa, wynika, że z

końcem roku 1930, niemiecka partia so-cjaldemokratyczna liczyła 1.037.384 członków, w tem 228.000 kobiet. Liczba

członków wzrosła znów o 100.000 po-nad stan z przed 2-ch lat.

Dekret o zmniejszeniu niedoboru
budżetowego

PODPISAŁ PREZ. HINDENBURG

Berlin, 6.6. (ATE.) Prezydent Rze-szy podpisał dekret o zmniejszeniu niedoboru budżetowego. Dekret ten zostanie jutro opublikowany w urzę-dowym dzienniku ustaw i stanie się prawem. Jednocześnie ogłoszone bę-dzie obszernie uzasadnienie ze stro-ny Rządu tłumaczące konieczność wydania tego zarządzenia i omawia-jące szczegółowo finansową sytuację Niemiec.

Według informacji prasy, dekret prezydenta Hindenburga składa się z dwudziestu kilku ustaw, które

mogą być podzielone na 5 grup: 1) o-szczędności, 2) nowe podatki, 3) re-forma systemu ubezpieczeń od bez-roboicia i innych ubezpieczeń społe-cznych, 4) środki zmierzające do po-prawy na rynku pracy i 5) sanacja finansów poszczególnych krajów Rzeszy. Zamierzone oszczędności i nowe źródła dochodów mają przy-nieść skarbowi miliard osiemset mi-lionów marek.

Obniżenie uposażeń funkcjonariu-szy państwowych, wahałce się od 4 — 8 proc. w zależności od miast przy

niesie 160 milionów oszczędności. Podatek „kryzysowy” — 440 miljo-nów, zmniejszenie rent inwalidzkich 90 milionów, oszczędności w budże-tach krajów Rzeszy 110 milionów, podatek obrotowy 80 milionów, pod-wyższenie podatku na cukier i tytoń 198 milionów, reforma systemu u-bezpieczeń od bezrobocia i innych u-bezpieczeń społecznych 300 milio-nów, obniżenie uposażeń urzędników w krajach związkowych i gminach 206 milionów, a inne oszczędności w krajach Rzeszy 205 milionów marek.

SEKWESTRATOR

W „Zielonym Sztandarze” czytamy: „Oto, co pisze o tem jeden z „naszych czytelników z pow. pułtuskiego:

„Z sekwestrami wieś sobie rady dać nie może. Po trzech w gminie gra-sują jak zmory. Zabierają ostatnie kro-wy za podatki. Rolnicy, nie chcąc tracić konia lub krowy, posprzedawali zboże, przeznaczone do siewu na podatki, wskutek czego całe polacie ziemi zo-stały nieobsiane.

We wsi Pogorzelska gm. Gzowo w pow. pułtuskiego do 7 morgowego gospo-darza przyszedł z wynajętymi ludźmi sekwestrator po ostatnią krowę. Ponie-waż gospodarz ten ma chorą żonę i czworo dzieci, zrozpaczony stanął we drzwiach z widelnią i siłą nie dał wziąć ostatniej krowy. Sekwestrator zaś po-za krową nic więcej nie miał tam do zapi-sania.

W tejże samej wsi zdarzył się i dru-gi wypadek. Wdowa, posiadająca 30 morgów ziemi (wdowie tej tenże sam sekwestrator zapisał ostatnie krowy), mając drobne dzieci, dla których jed-ynym pożywieniem jest chleb i mleko od tych właśnie krow, sprzedała zboże przeznaczone do siewu, a ziemia leży nieobsiana. Kobieta chodzi od wsi do wsi i prosi, żeby jej pożyczono pie-niędzy lub zboża na zasiew.

Są to fakty prawdziwe a podobnych im mogę podać setki.

A najgorsze jest to, że u nas najwię-cej licytacji było w czasie wiosennych zasiewów. Ci rolnicy, którzy przezna-żonego na licytację inwentarza nie chcieli w czasie zasiewu oddać, pocią-gani są do odpowiedzialności sądowej za nieposłuszeństwo. Czy to jest zgod-ne z prawem?”

Zgon pisarza Niemieckiego

Donoszą z Berlina, iż zmarł tam zna-ny powieściopisarz niemiecki Feliks Hollaender. (PAT.).

Czy nastąpi zawieszenie ruchu
dorożek samochodowych?

Dzisiaj odbędzie się nadzwyczajne walne zgromadzenie delegatów związków właścicieli dorożek samochodowych z całego kraju.

W zgromadzeniu wezmą udział i gremio członkowie związku warszawskiego. Łącz-nie liczba uczestników zgromadzenia prze-kroczy 2.000.

Zgromadzenie zwołane jest w celu po-wzięcia ostatecznej decyzji w sprawie ust-sunkowania się do państwowego funduszu drogowego.

Jak wiadomo, ewentualne ulgi, które ma przyznać min. robót publicznych, mają nie dotyczyć dorożek samochodowych. Zwią-zek związków właścicieli autobusów nie pro-wadzi akcji na terenie ministerjum. Łącznie ze związkiem związków właścicieli doro-żek samochodowych, a nawet przeciwnie u-chylił się od współpracy, nie przyjmując zaproszeń związku związków właśc. doro-żek samochodowych. Sprawa ta będzie szczegółowo omawiana na zgromadzeniu.

W tej sytuacji zarząd związku związków właśc. dorożek samochodowych pozostawia zgromadzeniu powzięcie definitywnej decy-zji co do umieruchomienia od 15 czerwca dorożek samochodowych w całym pań-stwie.

ZNOWU REWIZJE

W sobotę o godz. 4 pp. przeprowa-dzono rewizję w mieszkaniu tow. Ja-worskiego, członka Warszawskiego Okręgowego Komitetu Rob. PPS jak za-zwyczaj pod pozorem szukania „dowó-dów działalności przeciwpaiństwowej. Naturalnie nic nie znaleziono.

Kie-żby nareszcie skończyły się te bez-sensowne szykany?

GEN. G. ECKI

JUŻ NIE JEST PREZESEM B.G.K.

„ABC.” podaje, że rozeszy się pogłoski, iż gen. Roman Górecki przestał być z dniem wczorajszym prezesem Banku Gos-podarstwa Krajowego.

Przed wyborami do Rady
Administracyjnej
Międzynarodowego Biura Pracy

Genewa, 5 czerwca. (PAT.). W kulua-rach w dalszym ciągu toczą się układy co do mandatów na mijsca do Rady Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy. Wybory odbędą się dnia 10 b. m. Grupa robotnicza na konferen-cji wywiera w tej sprawie silny nacisk na przedstawiciela rządu włoskiego w kierunku uzyskania ratyfikacji przez rząd włoski poprawki do art. 393 Trak-tatu Wersalskiego, która zwiększa ilo-sć członków Rady administracyjnej. Mówią, iż rząd włoski uależnia raty-fikację od zmiany wrośłego stanowiska grupy robotniczej w stosunku do faszy-stowskiego delegata „robotniczego”, zasiadającego na konferencji.

RUMUŃSKIE WYBORY

PODZIAŁ MANDATÓW DO SENATU

Bukareszt, 5 czerwca. (PAT.). Wybo-ry 113 senatorów drogą bezpośredniego głosowania zakończyły się. W wyniku tych wyborów blok rządowy uzyskał 110 mandatów, partia węgierska 2 man-daty, partia narodowo - chłopska 1 man-dat. Z list bloku rządowego otrzymało mandaty 9 kandydatów partii liberalnej oraz dwóch Niemców.

W dniu jutrzejszym Rady municypal-ne i departamentalne dokonają wyboru 71 senatorów. Redy te są w znacznej części złożone z przedstawicieli partii narodowo - chłopskiej.

ODPOWIEDŹ PRACOWNIKÓW
MIEJSKICH

NA OKÓLNIK P. SŁOMIŃSKIEGO

Przed kilku dniami donosiliśmy o okólniku p. prezyd. miasta, który polecił potrącić ¼ dziennego za-robku uczestnikom zgromadzenia demonstracyjnego pracowników miejskich.

W odpowiedzi na okólnik ten, Związek prac. samorządowych wy-stosował do p. Słomińskiego list o-twarty, w którym czytamy:

Okólnik ten wywołany został samo-rzutną, jednakże z wiedzą Związku, ma-nifestacją pracowników miejskich w dn. 23 maja r. b., w której to manifestacji pracownicy miejscy, zniecierpliwieni i rozgoryczeni niezrealizowaniem wielo-krotnych obietnic czynników miarodaj-nych Magistratu, w szczególności zaś pana prezydenta zjawili się gremjalnie w liczbie około 2 000 osób, by katego-rycznie żądać wypłaty należnych im od przeszło pół roku poborów, wiedząc do-kładnie o dotychczasowych, bezskutecz-nych interwencjach Zarządu Związku.

Ten solidarny, poważny w swym to-nie objaw zniecierpliwienia i rozgory-czenia pracowników miejskich został w dziwny zaiste sposób potraktowany przez pana prezydenta. Oto bowiem pan prezydent w okólniku swym pracow-ników miejskich, manifestujących w spo-sób poważny, bynajmniej nienarządzają na szwank godności pracowników miej-skich, swoje zniecierpliwienie i rozgo-ryczenie posadza aż o działalność ko-munistyczną i destrukcyjną.

Imputowanie tego rodzaju tendencyj pracownikom miejskim wywołało wśród nich zrozumiały odruch oburzenia.

Manifestacja w dniu 23 maja r. b. miała swe moralne uzasadnienie w da-żeniu do zrealizowania zaległych pobo-rów i karanie pracowników miejskich z tego tytułu, jest niesłuszne tembardziej, że kasa miejska z tego tytułu straciła kichkolwiek nie poniosła.

SPOTKANIE TUROWCÓW
W SULEJOWIE

Piotrkowski Komitet Okręgowy Orga-nizacji Młodzieży TUR w dniu 28-go b. m. organizuje spotkanie młodzieży Turowej swego okręgu w Sulejowie. W pięknych okolicach Sulejowa, nad by-strą Pilicą, uczestnicy spotkania będą mogli spędzić kilka bardzo miłych go-dzin w radosnej rodzinie młodzieży Tu-rowej. W spotkaniu wezmą udział orga-nizacje: Piotrkowska, Tomaszowska, Bełchatowska, no i oczywiście Sulejow-ska.

Niech nie zabraknie ani jednego człon-ka z powyższych organizacyj na tej im-prezie.

W dniu 28 czerwca lokale organizacy opustoszeją gdyż wszyscy wyruszą na spotkanie do Sulejowa.

CO KRAJ TO OBYCZAJ

Ryga, 5 czerwca. (ATE.). Z Helsin-g-forsu donoszą, iż wyliczona przez rząd komisja oszczędnościowa opracowała projekt na mocy którego pensje urzę-dników mają być zredukowane o 5 — 10 procent, natomiast pensje wojskowych — zredukowane o 50 procent. Dalej ko-misja proponuje skreślenie w budżecie ministerjum oświaty 51 milionów ma-rek fińskich oraz skasowanie szeregu placówek konsularnych.

W związku z odebraniem koncesji i losów kolekturze Nr. 155

E. LICHTENSTEINA

dokonaniem celem całkowitego zabezpieczenia pretensji graczy, losy tej ko-lektury wydaje w dniu dzisiejszym oraz reguluje wszelkie należytości ustanowiony przez Generalną Dyрекcję Loterii Państwowej zarządca. Sprzedaż losów i udzielanie wszelkich wyjaśnień odbywa się w lokalach: przy ul. Królewskiej 39, Bielańskiej 3, Na-lewki 42 i Targowej 40 w WARSZAWIE, oraz przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 11 w ŁODZI.

JAN DĄBSKI

Gdy zabieram się do pisania o Janie Dąbskim i wywołuję w pamięci utrwalone w niej rysy jego twarzy i postaci, to nasuwa mi się wspomnienie młodego akademika, którego znałem przed 25 laty. Są ludzie, dla których okresem głównym w życiu jest młodość; dla innych jest nim starość. Jan Dąbski należał do pierwszych. Cechy młodości pozostały mu wierne przez całe życie i one to nadawały mu piętno. Życie jego było zawsze młode, gdyby to tylko od niego było zależało. Warunki jednak zewnętrzne zarządziły inaczej. Odsobniły tę młodość, odejmowały jej swobodę, oddziaływały, a tem samem skazały na uduśnienie się nadmiarem nieużytych sił.

W imieniu i nazwisku zmarłego przedwcześnie mieściła się charakterystyka i wskazówka podana przez los. W młodym synu chłopskim — ojciec uporczywie kwestjonował chłostwo, podkreślając przez syna, stwierdzając, że rodzina należy do szlachty zagonywej — było coś z młodego dąbczaka. Był zwinny, barczysty, mocny, pełen wybuchającej siły. Czarna grzywa, mocne, proste czoło, żywe, wąskie nieco ukośne oczy nad wystającymi policzkami, nos orli, zanim go nie zniekształcił napad bendytów, przeciwników politycznych — byli tacy i przed wojną — mocne szczęki, chód lekki a mocny, wszystko to stanowiło znamiona świadomej siebie, dążącej na przód siły. Biła z tej postaci świeżość, kochająca życie, pragnąca go użyć, marząca, aby nad nim włączyć. Młody Dąbski, który bardzo szybko jeszcze na uniwersytecie okazał się świetnym mówcą, miał głos dzwiczny i silny i obejmujący przestrzeń jak mało kto.

Umysł stworzony był na podobieństwo ciała. Był lotny, jasny, praktyczny. Nie był to umysł teoretyka, ale praktyka, a równocześnie niepoprawnego idealisty, umysł chłonny i wychwytyjący ze współczesności to, co najbardziej było w niej istotne i szło z postępem czasu. Poszczególne formuły, głoszone przez niego, mogły wykazywać pewne sprzeczności, ale grunt, osadzony mocniej, niż na intelekcie, bo na uczuciu, pozostał przez całe życie niezmienny. Była to wierność głębokim, demokratycznym przekonaniom, umiejscowionym na gruncie chłopskim, a ukoronowanym kopułą patriotyzmu. Od tej linii Dąbski nigdy nie odstąpił. Mógł się mylić czasem w taktyce, ale celowi zasadniczemu życia nie sprzeniżował się nigdy.

Ta zaborcza, pewna siebie młodość, siła wymowy, przyjacielska szczerść, tkwiąca w człowieku, wysuwały Dąbskiego na stanowisko przywódcy i reprezentanta każdego środowiska, w którym się znalazł. Dąbski kochał ludzi, ale miał chwile, w których zbudzająca się chłopska nieufność kazała odsobniać się, nie zwierzać się nikomu, cierpieć i gryźć się milcząc i w ukryciu. Zasobami zaufania i nieufności, umieszczonymi w duszy, szafował nieraz w sposób niecelowy choć zawsze pełen najlepszej woli. Gdy widział, że skarby ufności i przyjaźni poszły na marne, wtedy stawał się nieufny — nieraz niesłusznie. Ale dusza, pożądana miłości i przyjaźni, gromadziła nowe ich zapasy, a wtedy pierwszy lepszy, byle się umiał do nich dobrać, był obficie z nich korzystał. Dąbski pod względem uczuciowym żył rozrzuć — i to z pewnością stało się główną przyczyną jego przedwczesnego, bolesnego zgonu.

Do celu szedł drogą prostą i jasną. Czasem przystawał, czekał, milkł, ale nigdy nie używał dróg podstępnych, nie okrażał i nie napadał z tyłu. Te paury działalności były momentami najbardziej zabójczymi dla duszy spragnionej działania.

Bezmiar sił zużył — i zmarnował — na drogach i bezdrożach ruchu ludowego z jego wiecznymi wojnami domowymi i partyzantkami — i na drogach i bezdrożach nowego państwowego życia. Walki te zużywały go i niszczyły znacznie bardziej, niż chłodnych rachmistrów, którzy stali przy nim, czy też występowali przeciw niemu. Jego impet miał w sobie coś z falą morską, atakującą zaciekle brzeg, aby dostać się na jego szczyt, a zapadającej później w omalność ciszy i bezruchu.

Walcząc na długie lata przed wojną o czystość ruchu ludowego, o przepojenie go ideami demokracji i niepodległości. Przyszłości, które życie i ludzie stawiali atakującemu młodzieńcowi, były wielkie. Było to tak, jakby czynniki liczne a rozmaite sprzyściły się, aby ten wulkan energii pozostawił na uboczu.

Powstanie Państwa Polskiego dało wreszcie ujście nagromadzonej, niecierpliwie energii. Rok 1919 dał wreszcie Dąbskiemu tak upragnioną przezeń, tak niezbędną dla trybunału parlamentarną. Korzystał z niej bardzo często z największym zapałem i z pełnem rozkoszy przekonaniem, że służy dobrej sprawie. Te pierwsze lata były może najlepszym i najbujniejszym okresem jego życia.

Nowy Berlin

WRAŻENIA Z MIĘDZYNARODOWEGO KONGRESU MIESZKANIOWEGO

(Korespondencja „Robotnika”).

Berlin, 3 czerwca.

Onegdaj rozpoczął obrady międzynarodowy kongres mieszkaniowy, zorganizowany staraniem międzynarodowego stowarzyszenia mieszkaniowego, instytucji skupiającej krajowe organizacje, mające na celu propagandę i realizację racjonalnego budownictwa mieszkaniowego i podniesienie kultury mieszkaniowej. Jako miejsce obrad kongresu obrano Berlin z uwagi na urządzoną tu międzynarodową wystawę budowlaną, oraz z uwagi na to, że Niemcy powojenne zajmują jedno z czołowych miejsc wśród krajów, mogących się poszczycić znacznymi postępami w dziedzinie nowoczesnego budownictwa mieszkaniowego.

Gdyby kierować się wyłącznie tym miernikiem, to Warszawa długo jeszcze nie będzie się mogła pokusić o odegranie roli gospodarza dla międzynarodowego zjazdu mieszkaniowego... Narazie więc my, Polacy, biorący udział w kongresie, ograniczamy się do roli widzów. Smutna rzeczywistość polska degraduje nas bowiem coraz częściej do roli „gości” na rozległych obszarach twórczej pracy ludzkości.

Nie znaczy to jednak, aby delegacja polska ograniczyła się wyłącznie do roli biernych słuchaczy. Że się tak nie stało, to zasługa tow. Teodora Toplińskiego, wiceprezesa polskiego towarzystwa reformy mieszkaniowej, którego przemówienie na temat społecznego znaczenia budownictwa mieszkaniowego wzbudziło żywe zainteresowanie i zostało gorąco przyjęte przez uczestników kongresu.

HISTORIA W METRACH.

Piszę te notatki „na kolanie”, w porządku, podyktowanym intensywnością wrażeń. Więc najpierw uwaga ogólna: dawne cesarskie Niemcy pozostawiły Berlinowi po sobie kilkadziesiąt monu-

mentalnych gmachów reprezentacyjnych i kilkadziesiąt, jeżeli nie kilkadziesiąt, nie tyle monumentalnych, ile monumentalnych, pomników, książek, królów, biskupów, generałów i t. p. personifikacji „mocarstwowości”. Historia Rzeszy i, przedtem, państw niemieckich w skrócie przekrojowym na miarę drobniomieszczańską, a więc niesłychanie uproszczoną i zbanalizowaną. Zdaje mi się, że doniosłość poszczególnych „postaci historycznych” dla narodu niemieckiego, oznaczono w tej wykułej w piaskowcu, a częścią odlewanej w brązie „historii”, wymiarami pomników. W metrach wielkość Bismarcka, w metrach zasługi marszałka Mołke, w metrach geniusz Fryderyków i Wilhelmów!

TU NIEMA NADZIEI

Dom mieszkalny, za czasów „mocarstwowych” Niemiec cesarskich, był tak- że taką czynszową odrapaną kasarnią, jak nasze warszawskie kamienice o dwóch i trzech podwórkach, na których słońce jest daleko rzadszym gościem — niż szczury. Stoją te smutne, czynszowe kasarnie, których monotonia i beznadziejność przerywa chyba tylko łata odmokłego tynku, a nad bramą każdej z nich można by bez cienia przesady wyrzeć dantejskie godło: tu niema nadziei. Bo niema nadziei w czynszowej kamienicy. Jest natomiast beznadziejność wegetacji ludzi wielkomięskiego przedmieścia, istniejącego jedynie po to, by nakarmić, ubrać i obsłu-

żyć śródmieście. Po cóż bowiem istnieje Wola, Czerniaków, Praga, czy Marymont? Pocóż istnieje pas dzielnic za zewnętrznymi bulwami Paryża? Pocóż istnieje cały „Wschód” Berlina?

Nie pozostawili po sobie wielkie „mocarstwowe” Niemcy ani jednej dzielnicy, ani jednej ulicy, ani jednego rzędu kamienic, zamieszkałych przez ludzi pracy, o którychby można powiedzieć, że są czemś więcej, aniżeli stajnią, w której śpi spracowane bydło robotnicze.

Dopiero nowe Niemcy, wyzwolone od geniusza cesarskiego i opatrnościowych mężów stanu, dopiero powojenne, wolne, republikańskie Niemcy, zdobyły się na wysiłek dostarczenia szerokiej warstwie ludności ludzkich mieszkań.

NOWE MIASTO.

Gdy przebieżysz się przez gęstą staromiejską ulicę, wyjeżdżając w wolną przestrzeń zamieszkłą, wyrasta nagle przed nami nowe miasto: nowoczesne dzielnice mieszkaniowe, wybudowane w latach powojennych, nie przez inicjatywę prywatną, ale zbiorowym wysiłkiem państwa, gminy, spółdzielni i stowarzyszeń robotniczych, urzędniczych i t. d. i t. d.: W porównaniu z temi dzielnicami mieszkalnymi, nasze Tamki i Ochoty, przypominają zły sen.

Aby je w krótkich słowach opisać, trzeba osobnego artykułu.

Wiesław Wóhnot.

WAŻNE DLA KURACJUSZY I LETNIKÓW!
Każdy Urząd Pocztowy wypłaci
pieniądze złożone na książeczkę **P.K.O.**
bez względu na miejsce jej wystawienia

JAN DĄBSKI

WICE-MARSZAŁEK SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ
CZŁONEK KLUBU PARLAMENTARNEGO STRONNICTWA LUDOWEGO
zmarł w dn. 5 czerwca 1931 r.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w poniedziałek 8 czerwca o godz. 11 rano w kościele świętego Aleksandra.

Pogrzeb — tegoż dnia o godz. 4 m. 30 pp. z kościoła św. Aleksandra na cmentarz powązkowski.

PREZYDJUM KLUBU PARLAMENTARNEGO
STRONNICTWA LUDOWEGO.

DROGIE ZARAZKI

Państwowy Zakład Hygieny w Warszawie sprzedaje szczepionki dla zapobiegania chorobom zakaźnym, stanowiącym klęskę społeczną naszego kraju. Wydaje się rzeczą dziwną, że porcja na jednego człowieka szczepionki przeciw tyfusowi brzusznemu kosztuje aż dwa złote i 25 groszy.

Cała ta porcja składa się tylko z 4 pigułek, zawierających zabite zarazki, których hodowanie w masowym wytworzeniu jest bardzo tanie. Nie drożej kosztuje całe pudełko pigułek, które robi aptekarz od ręki z różnych leków dla własnego zysku. Tyfus brzuszy trapi przeważnie ubogę warstwę ludności, dla przeciętnej więc rodziny składającej się z 5 osób, będzie ten wydatek zbyt wysoki.

Tak olbrzymiego zarobku nie powinna mieć skądinąd niesłychanie przydatna instytucja, utrzymywana przez Państwo i służąca doniosłym celom higieny całego kraju.

Lekarz.

Traktat pokojowy w Rydze, referat ustawy o reformie rolnej. Ale już sale i korytarze gmachu przy ulicy Wierzbowej okazały się zbyt śliskie, zbyt pełne zakamarków dla jego jasnej i prostej duszy.

Znany lata dalsze jego życia, lata rozłamów i walk w ruchu ludowym które w dużej mierze otworzyły drogę temu, co miało przyjść w roku 1926 — przez most. Rok 1926 oznaczał kres pozytywnej twórczej działalności. Zaczął się zrazu pochód w miejscu, bezwład, odwrót, nadeptywanie na pięty — i gorzej... Choroba Jana Dąbskiego, rosnąca w sposób tak dziwny i niewytłomaczony w młodym i mocnym organizmie, miała źródło wspólne z chorobą, która trawi młode państwo. Marnowanie siły i energii, ni-

Nawet Komisja Statystyczna Obliczyła wzrost drożyzny w maju o 0.6 proc.

Dn. 6 b. m. odbyło się posiedzenie komisji do badania zmian kosztów utrzymania przy Głównym urzędzie statystycznym, na którym ustalono, że w m. maju, w porównaniu z m. kwietniem, koszty utrzymania wzrosły w Warszawie o 0,6 proc. Wpłynęła na to zwyżka w grupie żywnościowej o 1,5 proc. Grupy mieszkaniowa oraz odzieżowa i obuwnicza nie wykazały żadnych zmian, natomiast zmniejszenie: grupy opała (nafta) o 0,6 proc. i potrzeb kulturalnych (mydło) o 0,2 proc.

U ludzi cierpiących na żołądek, kiszkę i przemianę materji, stosowanie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” pobudza prawidłowe funkcjonowanie trawienia i kieruje odżywczo dla organizmu soki do krwiobiegu. Żądać w aptekach i drogeriach.

szczytanie tego, co żywe i wartościowe, skazywanie go na bezwład i zagładę.

Jan Dąbski zmarł, nie ukończywszy lat 51, a więc w wieku, w którym politycy na Zachodzie, pracujący celowo i ekonomicznie, w warunkach ugruntowanej na prawie, nieraz nie dochodzą jeszcze do szczytu długotrwałej swojej działalności. Życie Jana Dąbskiego, wystrzeliwszy wcześniej, jasno i mocno, zagasło przedwcześnie wśród oparów współczesnego naszego życia.

Jeżeli wszyscy jesteśmy kartami tasowania przez los i ludzi, nieraz złych i zacieklonych, to Dąbski był jednym z tych wielkich atutów przedwcześnie odrzuconych na bok — z jego głęboką krzywdą i z naszą wielką stratą.

Włodzimierz Jampolski.

ADOLF NOWACZYNSKI UTRACIŁ LEWE OKO SKUTKI NAPADU SANACYJNEGO BOJÓWKARZA

Wczoraj w lecznicy S. S. Elżbietanki, okulista dr. Ruskowski dokonał operacji wyjęcia lewego oka znanemu pisarzowi Adolfowi Nowaczyńskiemu.

Wszyscy pamiętają porwanie Adolfa Nowaczyńskiego przez „nieznanych sprawców” i przewiezienie do Glinianek. Nowaczyński został wtedy skatowany, przyczem uszkodzono mu lewe oko, wskutek czego zaniewiódł na to oko.

Przed 10 dniami na Adolfa Nowaczyńskiego napadło trzech sanacyjnych akademików, z których jeden Tadeusz Ryskałczyk, uderzył pisarza pięścią w lewe oko.

Od uderzenia nastąpiło zapalenie ciała zwozowego, co groziło utratą wzroku i w drugim oku. Zaszła więc potrzeba wyjęcia Nowaczyńskiemu lewego oka.

Nazajutrz po dokonaniu napadzie na Adolfa Nowaczyńskiego podaliśmy że w napadzie brał udział następujący członekowie „Legionu Młodych”: Tadeusz Ryskałczyk, Tadeusz Kujawski i Szczepan Filipek. Ze strony dwóch ostatnich otrzymaliśmy wyjaśnienie, że udziału w napadzie nie brali, i że tylko byli naczynymi świadkami zajścia, którzy podali nazwiska swoje sporządzającemu protokół przodownikowi P. P.

„GROMADA”

ilustrowany miesięcznik
czerwono - harcerski
Ukazał się numer 6-ty (czerwiec)
cena 25 gr.

Treść żywo interesująca.
Nabyć można w Księgarni Robotniczej, ul. Warecka 9. Adres Redakcji:
Warszawa, ul. Brzeska 17 m. 27.

CO PISZĄ O KONGRESIE P. P. S.

„Zielony Sztandar”, organ Stronnictwa Ludowego, komentuje uchwałę kongresu P. P. S. w następujący sposób:

„W walce o prawo, o wolność, o demokrację chcemy współdziałać ze wszystkimi tymi, którzy o to samo walczą. Ale współdziałając z innymi, ani nie wyrzekamy się naszej samodzielności i naszego programu, ani nie idziemy pod niczyją komendę i w niczym ogonie, ani nie rezygnujemy z walki o te rzeczy, które nas różnią z innymi stronnictwami demokratycznymi, między innymi z P. P. S.

Dziś na pierwszy plan wysuwa się walka z bezprawiem i uciskiem stosowanym przez obóz jedyńkowy, który odsuwał większość narodu od wszelkiego wpływu na sprawy państwowe, doprowadził kraj do tego strasznego stanu, w jakim się dziś znajduje. To bezprawie i ten ucisk stosowane przez obóz sanacyjny i skutki ich dają się we znaki równie dobrze chłopom jak robotnikom. Nic też dziwnego, że w tym punkcie i w tym momencie drogi nasze się schodzą i współdziałanie nasze jest nie tylko możliwe, ale i wskazane. W tych jednak sprawach, w których interes wsi nie dałby się pogodzić z interesami reprezentowanymi przez ugrupowania robotnicze, pójdziemy własną drogą wytyczoną przez nasz program ludowy.”

Curiosa

KARA ZA PLOTKI.

„Gazeta Polska” pisze pod naszym adresem:

„Aby dopominać się o wolność słowa i zdania, trzeba naprzód własne mieć zdanie. Organ „cekwistów”, już oddawna zrzekłszy się wszelkich wysiłków myślowych, żyje bądź papką, przerabianą i przeżuwaną z broszur Kautsky’ego, bądź odruchami i pożyczkami endeckich dasów i pretensyj.

Miał analizy życia publicznego, daje belkot uro’onej doktryny, Zamiat faktów — frazesy. Zamiat informacji — plotki.

Tak jest: plotki, plotki, plotki... oto żywioł, oto strawa, którą prasa opozycyjna karmi swoich czytelników.”

Co do Kautsky’ego, to wolimy oczywiście jego broszury, niż artykuły i wywiady Piłsudskiego stanowiące papkę „ideologiczną” sanacji.

Ale jeżeli organ brzeski usprawiedliwia konfiskowanie naszego pisma plotkarstwem, to sam powinien zabiegać o konfiskaty, gdyż nikt inny jak „Gazeta Polska” wstawiała się ostatnio wiadomością, że w rządzie p. Sławka żadne nie nastąpią zmiany, a takich plotek popełniła bez liku.

Prawda jest ta, że konfiskują nasze pismo bynajmniej nie za plotki, lecz za fakty, których obóz rządzący nie chce ujawnić, albo za oświadczenie polityki tego obozu.

DNO UPADKU.

„Kurjer Poranny”, omawiając manifestację „Stahlhelmu” w Wrocławiu zaznacza m. in.:

„Ażeby zaś świat nie miał żadnych złudzeń, że cały naród Niemiec republikańskich stoi murem za tem oświadczeniem cesarsko - republikańskich Niemiec, socjaliści kwili w Lipsku, dając do zrozumienia, że w razie potrzeby będą „mitmachen”, jak słubował Scheidemann w 1914 r. kaiserowi Wilhelmowi.”

Jest to ordynarne kłamstwo.

Socjaliści na kongresie lipskim uchwalili rezolucję, piętnującą w najostrzejszy sposób demonstrację wrocławską.

Erenberg niezbyt liczył się z prawdą w walce z przeciwnikami politycznymi. Ale w porównaniu ze swym następcą był on jeszcze apostołem prawdy.

PRESJA NA ŚĄDOWNICTWO.

„Kurjer Polski” w związku z procesem brzeskim twierdzi, że

„gdyby ze strony czynników miarodajnych wywierano presję na sądownictwo, wolno pisać o tem.

W zabijaniu wolności panuje wolność bez granic...”

**Robotnicy popierają
swoje pismo**

Do gotowania
jarzyn

MAGGI^{ego}
buljon

BIAŁE ZĘBY

czynią każdą twarz ładną i powabną. Często już po parokrotnym użyciu wspaniale orzeźwiającej i pachnącej pasty do zębów **Chlorodont**, przybierają zęby alabastrowo białe połysk, oddech staje się czysty, a gnijące, między zębami, resztki potraw, zostają gruntownie usunięte.

CHLORODONT

OKROPNA KATASTROFA BUDOWLANA W ŁODZI

POD RUSZTOWANIEM BYŁO PIĘCIU
ZMASAKROWANYCH
ROBOTNIKÓW.

Wczoraj o godz. 9-jej rano wydarzyła się w Łodzi przy ul. Jerzego 2 okropna katastrofa budowlana.

Właściciel trzypiętrowego domu przeprowadzał od wiosny gruntowną przebudowę. Ponieważ kamienica była stara, postanowiono również ułożyć nowe sufity. We wnętrzu budynku na wysokości trzeciego piętra zbudowano rusztowanie z cegieł i przystąpiono do układania sufitu.

Wczoraj rano, jak zwykle, stanęło na rusztowaniu 5 robotników: Józef Sroczyski 29 lat, Antoni Rybak 55 lat, Zygmunt Bartczak 37 lat, Jan Piliński 44 lat i 60-letni Feliks Krystalski.

Dwaj z robotników podnieśli ciężką kłodę, aby przenieść ją na inne miejsce. Ręce ich nie wytrzymały wielkiego ciężaru i upuściły belkę na rusztowanie.

Wśród ogłuszającego huku rusztowanie zawaliło się i razem z robotnikami runęło w dół, porwijąc za sobą sufity drugiego i pierwszego piętra aż na parter.

Na miejsce przybyły dwie karetki Pogotowia. Robotnicy rzucili się do wydobywania z pod stosu belek i gruzu swych pięciu towarzyszy. Po dłuższej pracy wszystkich zdołano wydostać.

Ciała ich przedstawiały straszny widok: pokrwawione, pokryte ranami polamane ręce, nogi, pogniecione czaszki.

Jak zdołano stwierdzić, dwaj z robotników zginęli na miejscu, trzech nieprzytomnych w stanie agonii odwieziono do szpitala. Nadzieja utrzymania ich przy życiu jest minimalna.

ECHA ZATARGU ZE SPRZEDAWCAMI GAZET

PAT donosi:

W związku ze strajkiem sprzedawców gazet, w dniu 4 czerwca b. r., został w piątek wezwany do Komisarjatu Rządu m. Warszawy Zarząd Związku Zawodowego Sprzedawców i Roznosicieli Gazet. W czasie konferencji stwierdzono niezbicie, że cała akcja została wywołana przez garstkę nieodpowiedzialnych osobników, pozbawionych, przez rozporządzenie Komisarza Rządu o kolportażu, nadmiernych, polegających na pośrednictwie, zysków. W toku konferencji kierownik Oddziału Prasowego poinformował Zarząd Związku, że Komisarjat Rządu otrzymał od Związku Wydawców zapewnienie, że w stosunku do sprzedawców nie zostanie zastosowane żadne ograniczenie, ani procentowe, ani też co do miejsc sprzedaży, oraz, że wszelkie próby strajkowania lub nieprzyjmowania wydawnictw przez sprzedawców pociągną za sobą utratę koncesji. Sprzedawcy koszykowi gazet Feliks Kuczyński i Stanisław Pawlak, za uprzedzenie akcji, pobudzającej do strajku w dniu 4 b. m., zostali pozbawieni prawa handlowania gazetami.

BOJOWNICY JUTRA

„Dzieci nasze winny brać udział w wielkich uroczystościach klasy robotniczej; niechaj czerwone sztandary radują ich oczy, a uszy pieszczą dźwięki naszych pieśni wolnościowych. I niech śpiewają wraz z nami. Może nie zrozumieją tekstu Międzynarodówki, ale porwani zapalem dorosłych, przedewszystkiem zaś młodzieży, zaśpiewają z całego serca: „Ruszymy z posad bryłę świata...” Jak pięknie przeżył I dzieńki temu właśnie przeżył słowo „Międzynarodówka” utrwalił się w uczuciu dzieci, jako wyraz czegoś wzniosłego, pięknego, jako coś, do czego należy dążyć.”

Z książki Kaniża p. t. „Bojownicy Jutra”, podstawy socjalistycznego wychowania. Wyd. T. U. R. Warszawa, 1931 r.

Do nabycia w Księgarni Robotniczej, ul. Warecka 9, cena 2 złote.

Przed ciekawym procesem polskim NA ŚLĄSKU NIEMIECKIM

Prasa polska na Śląsku Niemieckim donosi, że w najbliższym czasie odbyć się ma proces przeciw sprawcom napadu na kierownika prywatnej szkoły polskiej w Wędzinach (pow. Dobrodzieński). Nacjonaliści niemieccy zmasakrowali w nieludzki sposób kierownika szkoły. W domach, w których właściciele dzieci posyłali do szkoły, wybito szyby. Polacy oczekują z napięciem rozprawy, a w szczególności wyroku.

ŁAŃCUCH PRASOWY NA OBOZY DLA BEZROBOTNEJ MŁODZIEŻY ROBOTNICZEJ

M. S. — zł. 10 wzywając mec. Hryniewicza i Sobczyka z Białej Podlaskiej.
Dr. S. Herschthal z Lwowa — zł. 5 wzywając tow. tow. D-ra Dryngiewicza i D-ra Holandra.

Dr. S. Lövenstein zł. 5 wzywając tow. Majewskiego i dr. Janasa.

Dr. Elster zł. 5 wzywając tow. Mikołaja Hankiewiczza.

Tow. J. Markowska zł. 5, wzywając tow. tow. Marję Krausową ze Lwowa i Marję Krausową z Radomia.

Dr. Oskar Lange z Krakowa zł. 10.

Łukaniewicz Feliks — zł. 5.

Duda-Dziewierz — zł. 5, wzywając architekta B. Zborowskiego i inż. Merkla.

Stanisław Siedlecki — zł. 5, wzywając architektów Stanisława Brukalskiego i Zakowskiego.

Krystyna Latoniowa zł. 5.

Sumy wpłacać należy do Administracji „Robotnika” — Warecka 7, w godzinach od 9 do 5 po poł. lub na konto PKO 175 — z zaznaczeniem „Łańcuch prasowy”.

Gdzie jest ul. Instytutowa?

W rozkazie Nr. 880 komendanta policji państwowej miasta Warszawy z dn. 2 b. m. w wykazie procesji Bożego Ciała podano między innymi, iż ołtarz będzie urządzony przy ul. „Instytutowej”. Może p. komendant wskaże nam, gdzie mieści się ta ulica. My wiemy, że już od szeregu lat przemianowano ją na ul. Matejki.

Popis fenomenalnego rachmistrza

We wtorek dnia 9 b. m. o godz. 8.30 wiecz. odbędzie się pokaz fenomenalnego rachmistrza d-ra S. Finkelszteina, badanego i uznanego przez najwybitniejszych uczonych w kraju i zagranicą.

Na seansie dokona on szeregu ciekawych eksperymentów rachunkowo - pamięciowych i rachmistrzostwa z punktu widzenia naukowego.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Waluty: Dol. St. Zjedn. 8.92 (sprzedaż 8.94, kupno 8.90).

Dewizy: Gdańsk 173,32, Holandia 358,65, Londyn 43,36 i pół, Paryż 34,90, Praga 26,41, Szwajcaria 172,85, Włochy 46,67, Wiedeń 125,25.

Oroty średnie, tendencja niejednorodna.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

STUDENT, poszukuje jakiegokolwiek pracy, skromne wymagania. Oferty do redakcji „Robotnika” pod „W.Z.”

DEUGOLETNI sklepowy spółdzielczy, przyjmie zaraz posadę sklepowego lub magazyniera, woźnego, inkasenta, lub jakiegokolwiek agenturę. Zgłoszenia do „Robotnika” pod „sklepowy”.

25-LETNI ROBOTNIK z dobrą znajomością ślusarstwa, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Zgłoszenia: ul. Dzielnia 30 m. 21 dla Zygmunta.

CO SŁYCHAĆ NA ŚWIECIE

WIELKI POŻAR W JAPONII. „Evening News” donosi z Tokio, że w miejscowości Yamanaka w prowincji Ishikawa wybuchł wielki pożar którego pastwą padło 750 domów. Zgórą 3500 osób znajduje się bez dachu nad głową. 3 osoby zginęły w płomieniach, a około 100 odniosło cięższe lub lżejsze obrażenia.

IŁOŚĆ CUKROWNI W EUROPIE. W Europie bez Z. S. S. R. czynnych jest w kampanji 1931—32 590 cukrowni, wobec 613 cukrowni w kamp. 1930 — 31. Ilość cukrowni w poszczególnych państwach w b. kamp. przedstawia się następująco (cyfry w nawiasie z 1930—31): Austria 7 (7), Belgia 38 (43), Bułgaria 5 (5), Czechosłowacja 136 (140), Danja 9 (9), Finlandja 1 (1), Irlandja 1 (1), Jugosławia 8 (8), Niemcy 228 (233), Polska 67 (69), Rumunia 5 (12), Szwecja 20 (20), Turcja 1 (1), Węgry 13 (13), Włochy 51 (51).

NOWY FILM EKSPEDYCYJNO - NAUKOWY. Wydział filmowo - dźwiękowy towarzystwa międzynarodowego PORZA przy gotowaniu wielki film ekspedycyjno - naukowy w reżyserji twórcy filmu „Nauk” Roberta J. Flacherty. Kierownictwo artystyczne spoczywać będzie w ręku dr. Dymitra Marianowa.

MEDAL DLA PROF. PICCARDA. Aero-klub belgijski wydał specjalny medal na cześć prof. Piccarda. Wręczenie tej odznaki odbędzie się w końcu czerwca.

ASTRONOMJA SZCZEPU MAYA. Astronom niemiecki H. Ludendorff zdołał po długich studiach wyjaśnić zestawienia cyfrowe i zapisiki, zawarte w kodeksie Maya, znajdującym się w Dreźnie. Kodeks ten, jeden z najcenniejszych dokumentów kultury szczepu Maya, zawiera na stronicy 51 i 52 liczne cyfry, których znaczenia nie zdołano dotychczas odgadnąć. Prof. Ludendorff twierdzi, że cyfry te dotyczą zaciemnienia księżycy i koniunkcji (górną i dolną) Wenera za czas od r. 1176 przed Chrystusem do roku 950 po Chrystusie. Odkrycie to dowodzi, że szczep Maya posiadał nadzwyczajnie wprost i zadziwiające wiadomości z dziedziny astronomji.

TEATR REPUBLIKI W MADRYCIE. Powstałe niedawno akcyjne towarzystwo reform miejskich ma nabyć kompleks budynków, znajdujących się na Puerta del Sol. Budynki mają ulec demolacji, a na ich miejscu powstać ma Teatr Republiki. Nowy gmach ma być wzorowany na teatrze Rosy w Nowym Yorku, jednym z najwspanialszych na świecie. Mieć będzie 18 pięter wysokości, przyczem 3 piętra znajdować się będą w podziemiu. Koszta budowy gmachu oblicza się na blisko 15 milionów pesetów.

Dźwiękowy Kinoteatr MIEJSKI
Długa 25 Hipoteczna 8
JOHN BARRYMORE, MARION NIXON
w najpotężniejszej epopei miłosnej
„GENERAL CRACK”
wł. MUZAFILM. NADPROGRAMY.
Ceny miejsc od 50 gr.
UWAGA: W następnym programie wyświetlamy: „MONTE CARLO”.

STAN POGODY

DZIŚ DOŚĆ POGODNIE.

Prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: Pomorze, Wielkopolska, Polska środkowa, Wileńskie, Polesie i Wołyń: Pogodnie lub dość pogodnie, po chłodnej nocy temperatura w ciągu dnia do +20°. Słabe wiatry zachodnie, przechodzące w ciszę. Małopolska, Śląsk, Podhale, Tatry, Pokucie i Połdole: Pogoda słoneczna i ciepła do +25°. Słabe wiatry miejscowe, rankiem miejscami opary. W Tatrach — chmurno.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. GROGLIK

Złota 44 róg Sosnowej

Specjalista chorób wenerycznych, płciowych i skórnych. Analizy krwi. Przyjmuje od 9 r. do 9 w. Niedz. do 2 p.p.

Dr. MILLER Wilcza 5 m. 2.
2—8, w św. 4—6
WENERYCZNE 237
specjalnie u KOBIET

Wiadomości z całego kraju

CHWILOWE PRYSWAJANIE „SUM OBCYCH”

Nieporządki w gospodarce miejskiej Żyrardowa. Co na to władze nadzorcze

Pomimo okólników i wielokrotnych przypominień, aby sumy t. zw. obce egzekucyjne inkasowane przez magistrat za pośrednictwem egzekutorów, były każdorazowo przekazywane do właściwych instytucji, magistrat żyrardowski nie stosuje się do obowiązujących przepisów.

Mimo przynaglań ze strony prokuratora, który ostrzegał przed tem, że przetrzymywanie w kasie miejskich pieniędzy, nie będących własnością miasta jest niedopuszczalne, władze miejskie, jakby na kpiny sumy te przetrzymują po kilka miesięcy.

Jak się to odbija na miejskiej gospodarce wszyscy wiemy.

Przedtem czy później miasto musi przekazać sumy, które wpłynęły do kasy miejskiej.

Komu więc może zależeć na tego rodzaju niedozwolonych i grozących karą odpowiedzialnością manipulacjach.

Przecież nie leży to ani w interesie sekwestratora, ani starostwa, które przynagla i przypomina o konieczności płacenia, ani prokuratora, który przecież ostrzega przed karalnością tego rodzaju samowoli.

Odpowiedzialność za całokształt

„SANACYJNE” HOCKI-KLOCKI W WYSZKOWSKIEJ RADZIE MIEJSKIEJ

Poruszona już swego czasu sprawa ukonstytuowania się magistratu Wyszowska nie powstrzymała jednak większości sanacyjnej Rady Miejskiej od dalszego łamania obowiązujących przepisów.

Na swem posiedzeniu w dniu 2 maja b. r. Rada Miejska, pomimo braku quorum, w jawem głosowaniu, pod przewodnictwem burmistrza, uchwaliła mu pobory, jak również jawnie, pomimo wyraźnego brzmienia dekretu o samorządzie miejskim, wybrała vice-burmistrza. Następnie wybrano trzech ław-

nięjskiej gospodarki ponosi p. Orlik, prezydent miasta. On to, a nikt inny winien jest temu, że magistrat nie wywiązuje się z obowiązków finansowych, co rzuca cień na prawidłowość czynności urzędowych.

Tego rodzaju niechlujny stosunek — musi być zlikwidowany.

Nieporządek, jaki panuje w magistracie żyrardowskim, olbrzymie zaległości podatkowe, stwarzają warunki, w których urzędnik nie może normalnie i z pożytkiem dla miasta wykonywać swoich czynności.

W stosunki te winny wkroczyć władze nadzorcze, gdyż przedłużanie tego stanu rzeczy, powiększa zaległości, stwarzając coraz bardziej nieznosne stosunki.

Wiemy, że p. Orlik, z wysokości swego prezydenckiego stołka, ma pewnością, że wszelkie jego wykroczenia pozostaną bezkarne.

Dzban tak długą wodę nosi, póki się ucho nie urwie.

Zainteresowanie się tą sprawą władz nadzorczych i urzędu prokuratorskiego może położyć kres przewlekłej trwającemu nieporządkom finansowym.

Radny.

ników, wogóle już bez głosowania. Liście ławników podpisało tylko 11 radnych.

Pomimo odmowy współpracy przez 10 radnych, którzy w takich warunkach nie chcą brać odpowiedzialności za gospodarkę, sanacja kpi sobie z obowiązujących przepisów, będąc chronioną przez p. Starostę, który... nie może dopatrzeć się nieprawidłowości w postępowaniu tych panów.

Nie mogąc na drodze właściwej walczyć o poszanowanie prawa, musimy zwrócić się do opinii publicznej.

OBRAZKI Z OKRESU SZCZEGÓLNE „RADOSNEJ TWÓRCZOŚCI” Samobójstwa, nędza...

Na jezdni ul. Gródeckiej we Lwowie rozegrała się we czwartek wieczór wstrząsająca scena usiłowanego samobójstwa młodej kobiety, która z niemożliwym dla siebie w oczach niecierpliwych przechodniów, rzuciła się pod nadchodzący z wielką szybkością wóz tramwajowy. Niemal w ostatniej chwili zapo-

biegli krwawej tragedji protokolicy tramwajów Jerzy Miller, który ścignął desperatkę z szyn.

Na policji stwierdzono, że nieszczęśliwą jest 19-letnia Władysława Łozińska. Powodem targnięcia się na życie była nędza. Dziecko, liczące 1 rok, oddano pod opiekę urzędu miejskiego, Łozińska zaś oddano do aresztu policyjnego.

HISTORIA ODDZIAŁU ZWIĄZKU STRZELECKIEGO W LUBLIŃCU Fałszerze monet i dezertery

Historję Zw. Strzeleckiego w Lublińcu opisuje katowicka „Polonja” w swej rubryce... kryminalnej:

„Związek w Lublińcu został założony w r. 1927 i werbowanie członków odbywało się za pomocą bezpłatnych mundurów, czapek, kielbas, wódki itp. Dopóki kasę miejscową zapelniali subwencje i zebrania były „oblewane” należycie, dopóty wszystko było jako tako. Skoro subwencje się skończyły, czwórka „szlachetnej młodzieży” — Cizek, Mika, Smolka i Ozimek — wpadła na pomysł założenia w Lublińcu małej mennicy państwowej i fabrykowania 2-złotówki i 50-fenigówki niem. Policja wszystkich

właścicieli mennicy aresztowała i osadziła za kratami.

„Związek Strzelecki szumnie głosi, że jest organizacją półwojskową, która przygotowuje młodzież do czynnej służby wojskowej. Jak to wygląda w praktyce, świadczy fakt, że znany nożowiec R. Wiecezorek, będący przez czas dłuższy „w strzelcach”, przygotował się do służby wojskowej tak doskonale, iż otrzymbawszy wezwanie do wojska, czempredziej wyniósł się zagranicę.

„Pomimo tak „wspaniałych rezultatów”, waleci postanowili swą „patriotyczną” działalność strzelecką wszczepiać i w młodzież żeńską wśród której prowadzi się usilną agitację.”

ROZPRAWA 6 UKRAINCÓW O AKCJĘ SABOTAŻOWĄ.

Przed trybunałem lwowskim rozpoczęła się rozprawa przeciw 6-ciu Ukraińcom: Wasylowi Procyśzynowi, absolwentowi gimnazjalnemu Bohdanowi Hewko, studentowi 3-go roku filozofji, Jarosławowi Romanukowi, studentowi 3-go roku prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza, Łukasowi Cieszczykowi, uczniowi 4-go kursu seminarjum nauczycielskiego Jarosławowi Koszyłowi i Marji Hewko, uczennicy 8-jej klasy gimnazjum, wszystkim z Tarnopola.

Akt oskarżenia zarzuca obwinionym zbrodnię zdrady głównej, a ponadto w stosunku do Wasyla Procyśzyna i Bohdana Hewko — podpalenie dnia 21-go września 1930 r. w Zbarażu zagrody Eugenjusza Oborskiego.

Proces potrwa kilka dni.

NAUCZYCIEL W CIESZYNIE ZGINĄŁ POD KOŁAMI POCIĄGU.

Na stacji kolejowej w Cieszynie wydarzył się tragiczny wypadek. Nauczyciel szkoły powszechnej w Białej, Zajac, nie zauważywszy podczas rozmowy ze znajomymi że pociąg, którym miał jechać, już ruszył, usiłował wsiąść do niego w biegu. Dostał się pod koła, które obcięły mu obie nogi. Przewieziony do szpitala w Cieszynie, po kilku godzinach zmarł.

TAJEMNICZA ŚMIERĆ 22-LETNIEGO MŁODZIENCA.

W wielce tajemniczych okolicznościach znaleziono w Sosnowcu zwłoki 22-letniego Zbigniewa Karbowski, syna właściciela farbiarni. W środę wieczorem pojechał się ze swą narzeczoną i poszedł do domu, gdzie zjawił się w dwie godziny później. Znalaziono go na zajuźdź martwego w jego pokoju na podłodze. Na twarzy miał trzy ciemne plamy przednie zęby były wybite i rozsypane. Na podłodze widniały ślady krwi oraz żółta kałuża.

Na biurku leżał brauning, który — jak okazało się — nie był wcale używany. Żółta kałuża na podłodze przemawiała by za tem, iż zaszedł tu wypadek otrucia.

ZBRODNICZA EKSMISJA NIEBOSZCZYKA.

Na jednym z cmentarzy w okolicy Łodzi grabarz Antoni Płociennik wpadł na pomysł eksmitowania nieboszczyka z grobu.

Rodzina zmarłego, niejakiego Franciszka Ryłaka, nie dopłaciła grabarzowi 4 złotych za wykopanie dołu. Płociennik rozkopał grób i eksmisja nieboszczyka u grobu nastąpiłaby niewątpliwie, gdyby n'e interwencja policji, która temu przeszkodziła.

Płociennik zostaje pociągnięty do odpowiedzialności.

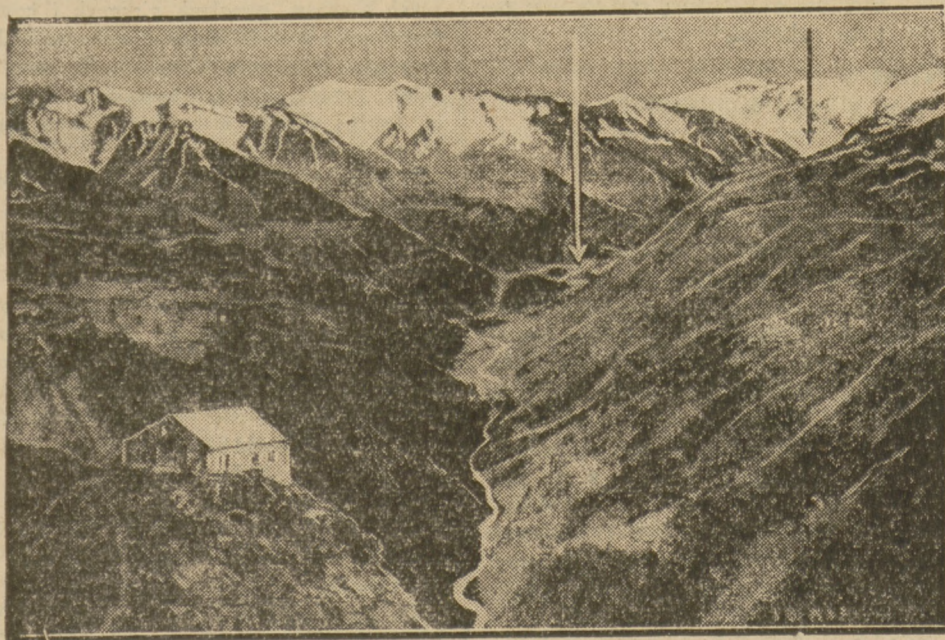

Rzeczy ciekawe i aktualne

NA WYSOKOŚCI 16.000 METRÓW

ECHA LOTU PROF. PICCARDA DO STRATOSFERY

TEREN W ALPACH, GDZIE WYLĄDOWAŁ PROF. PICCARD.

W „Neues Wiener Journal” ukazał się niezmiernie ciekawy wyciąg z dziennika podróży prof. Piccarda do stratosfery. Z tych notatek wynika, że przez 17 godzin dzieln badacze byli poprostu uwięzieni w stratosferze, z powodu urwania się liny wentyla. Poniżej podajemy najciekawsze notatki z tego dziennika:

4 godz. Start. Już po 25 minutach balon znalazł się na wysokości 15.000 m., wznosił się więc z szybkością 10 m. na sekundę.

5 godz. We wnętrzu kuli pada śnieg. Z sufitu spada szron. Temperatura wnętrza 7 st.

Godz. 6.35. Fatalne odkrycie: lina wentylowa nie w porządku.

Godz. 7.05. Ciśnienie wewnętrzne zmniejsza się powoli, słyszymy słaby gwizd, niewiadomo skąd pochodzi.

Godz. 8.25. Odkryliśmy, że uchodzi powietrze. Kurek od balonu nie był zamknięty. Balast trzeba było zrzucić z gondoli w ten sposób, ażeby powietrze nie uchodziło, bo inaczej udusiłibyśmy się. (Prof. Piccard skonstruował specjalną służbę z dwoma kurkami. Najpierw otwierano górny kurek, zrzucano balast, potem ten kurek zamykano. Następnie otwierano dolny wentyl tak, że balast, który składał się z najdelikatniejszego szrotu ołowianego, wypadał z gondoli).

Godz. 8.42. Przygotowanie do lądowania. Chcę otworzyć wentyl. Nie funkcjonuje. Jest niebezpieczeństwo, że do 15 godziny będziemy musieli na tej wysokości pozostać.

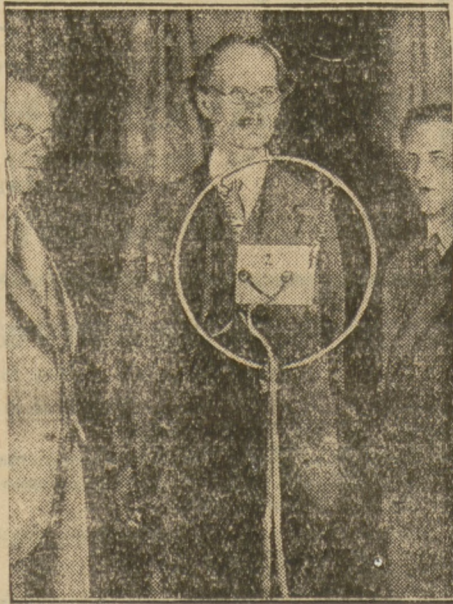
Godz. 8.56. Wewnętrzna temperatura 28 st. ściana taka gorąca, że aż pali. Godz. 9.56. Próbuje pociągnąć wentyl. Bębnek obraca się, a linewka się

nie rusza. Jesteśmy więźniami stratosfery.

Godz. 10.30. Chmury z igiełek lodowych. Jakoś przy pomocy wazeliny i nici dokonaliśmy reparacji. Wewnętrzna temperatura 39 stopni.

Godz. 14.12. Jest nie do pojęcia, że balon nie opada.

Godz. 16.30. Jesteśmy już od 12 godzin w stratosferze. Ciśnienie zewnętrzne wynosi 91 mm. (Ponieważ do oddychania na wolnym powietrzu potrzebne jest minimalne ciśnienie 50 mm., jest zrozumiałe, iż nie można było otwierać luk).

PROF. PICCARD PRZEMAWIA PRZEZ RADJO.

Godz. 19.07. Ciśnienie zewnętrzne 107 mm. Słońce stoi już nisko. Balon ma wyraźne zmarszczki.

Godz. 19.24. Ciemno robi się w kabine.

Godz. 19.34. Musimy zmniejszyć zużycie tlenu do 1 i 1/4 litra na minutę, zamiast 2 litrów.

Godz. 20. Słońce zachodzi, a my jeszcze jesteśmy ciągle w stratosferze na wysokości 12.000 m. Balon opada całkiem powoli. Ciśnienie zewnętrzne 142 mm. Pod nami góry fantastycznie piękne.

Godz. 20.29. Ciśnienie zewnętrzne 201 mm. Czy udusimy się?

Godz. 20.40. Sądząc z ciśnienia zewnętrznego, jesteśmy na wysokości 5 tys. m., a z ciśnienia wewnętrznego 4300. Nie możemy jeszcze luk otwierać. Kiedy będziemy wybawieni?

Godz. 20.51. Ciśnienie z zewnątrz i wewnątrz wykazuje wysokość 4500. A więc jesteśmy uratowani. Luki można otworzyć. (W ten sposób śmierć z uduszenia obydwu dzielnych uczonych została zażegnana. Mogli oddychać naturalnym powietrzem).

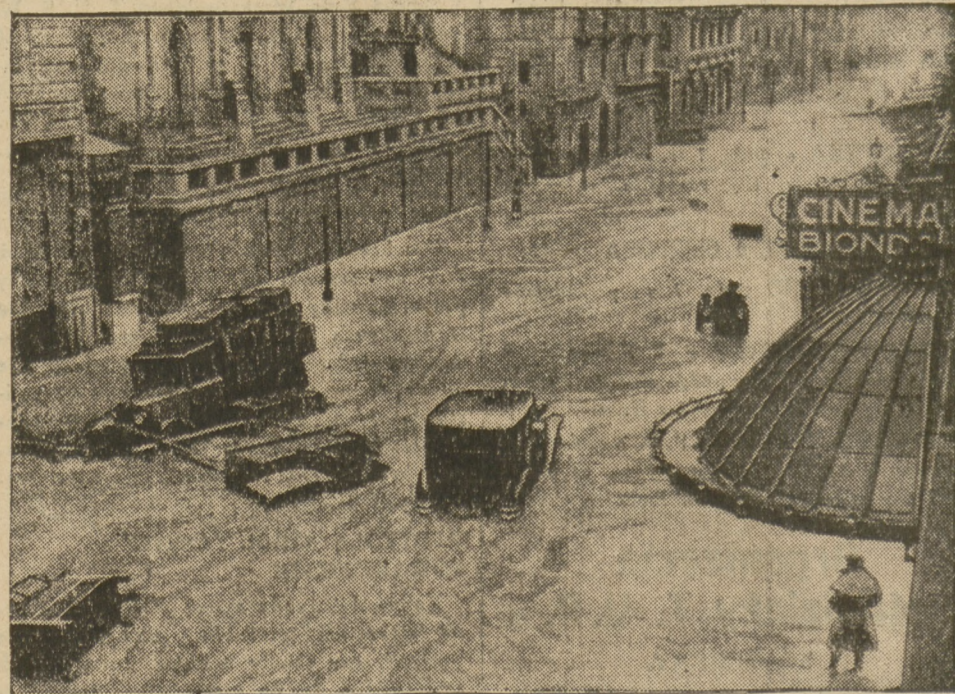
Jak zwykle po każdym doniesieniu odkrycia, pojawiły się „wątpliwości”. Niektórzy uczeni otwarcie kwestionowali, czy prof. Piccard w ogóle dotarł do stratosfery. Według zdania niemieckich uczonych, Bersona i Süringa, w ogóle żadnego aparatu, lżejszego od powietrza, nie może osiągnąć wysokości wyższej niż 14—15 kilometrów. Balon kpt. Graya, który doleciał do wysokości 12.945 m., jak to wykazały aparaty rejestracyjne, znalazł się w szczątkach balonu po śmierci lotnika — nie wytrzymał nawet tej wysokości i pękł.

Niektóre dzienniki wzywają prof. Piccarda, by przedstawił dowody na osiągnięcie wysokości 16 km. i żądają odpowiedzi na pytania, dlaczego prof. Piccard nie wziął ze sobą zapłombowanych aparatów rejestracyjnych wreszcie na jakiej zasadzie fizycznej czy konstrukcyjnej balon prof. Piccarda znosi ciśnienie 0.1 atmosfer, panujące na wysokości 16 km.

Inni poprostu zarzucają prof. Piccardowi oszustwo. Znacomity uczoney zapewne sam odpowie na te zarzuty.

Notując te zarzuty z obowiązku dziennikarskiego, podkreślamy równocześnie, że Aeroklub Szwajcarski, po zbadaniu instrumentów prof. Piccarda, stwierdził ponad wszelką wątpliwość, że jego balon istotnie przebywał na wysokości 15.781 metrów, a międzynarodowa federacja lotnicza, która się zbiera dnia 8 czerwca, ma zatwierdzić wyczyn uczonego szwajcarskiego, jako oficjalny rekord światowy wysokości lotu.

BURZA NAD SYCYLIĄ

Nad Sycylią szalała ostatnio burza, która z kolei spowodowała powódź. Zdjęcie nasze przedstawia stolicę Sycylii Palermo. Na ilustracji widać ulicę miasta pod wodą.

PRZEWROT W LOTNICTWIE BEZSILNIKOWYM

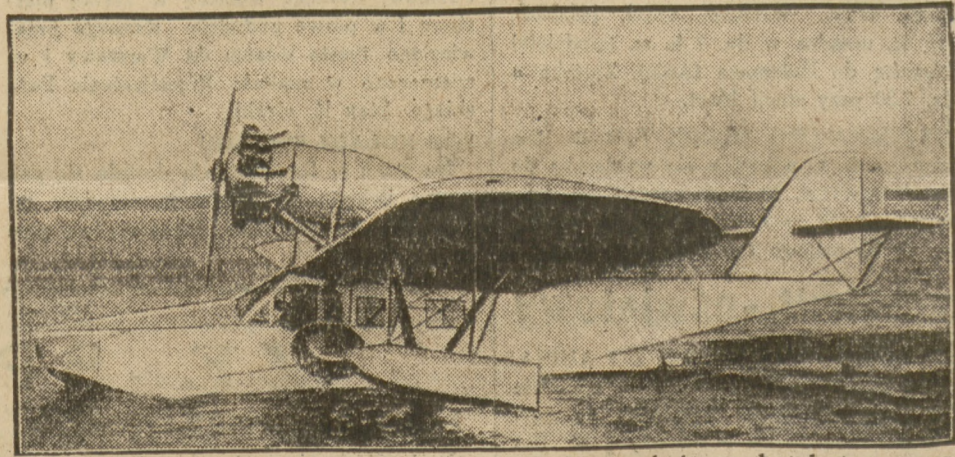
Znany lotnik austriacki, Robert Grenhoff, który w locie bezsilnikowym uzyskał rekord światowy, wywodzi w „Neue Freie Presse”, że lotnictwo bezsilnikowe wchodzi obecnie w nową fazę. Dotychczas odbywał się start przy pomocy liny gumowej. Lina taka, ciągnięta przez 6—10 ludzi, umożliwiała aparatowi skok ze stoku góry w powietrze. Obecnie używamy jest do tego celu automobil, który ciągnie samolot, uwiązany na długim kablu, podobnie jak się dzieje z latawcem.

Po osiągnięciu odpowiedniej wysokości, odpina się kabel, a aparat szybuje swobodnie w powietrzu. W ten sposób może aparat szybować także i nad równiną. Metoda ta, stosowana

szczególnie w Ameryce i Anglii, jest o wiele praktyczniejsza i tańsza, niż poprzednia. Prof. Franklin w Michigan używa jej z dobrym skutkiem w swej szkole lotniczej. Niektórzy wyszkoleni uczniowie zdołali wzniesić się przy pomocy auta do wysokości 200 m.

W Niemczech przeprowadzone zostały próby startu przy pomocy samolotów motorowych. Za samolotem motorowym uwiązany jest samolot bezsilnikowy. Ten drugi, jako lżejszy, wznosi się pierwszy w powietrze. Obydwa aparaty wznoszą się wysoko w górę. Po odpięciu liny może aparat bezsilnikowy szybować swobodnie i wykonywać ewolucje. Groenhoff odbył w ten sposób lot rekordowy długości 265 km.

NOWY TYP AEROPLANU

Zdjęcie nasze przedstawia skonstruowany w Ameryce aeroplan, który podobno wznosi się pionowo w powietrzu i nie potrzebuje wskutek tego przestrzeni do lądowania.

ROMAN GUL.

GENERAL BO

POWIEŚĆ.

— upoważnienia autora przełożyła z rosyjskiego Halina Piłichowska.

8.

Oficerowie żandarmerji z ołówkami w rękach siedzieli przy stole. Wszyscy mieli galowe mundury, orderzy. Posiedzenie pięknie ubranych ludzi wyglądało uroczysto. Adwokaci z ogólnymi twarzami we frakach z białymi plastronami połyskiwali szklami binokli. Ogólnego uroczystego wrażenia nie psuła.

— Sąd idzie! Wstać!

Zofia Aleksandrowna rozdwoiła się. Jedna oglądała przewodniczącego, generała Kardynałowskiego, brzęczących ostrogami oficerów. Druga skuliła się w sobie, czekając tylko na otwarcie białych drzwi.

Bas generała powiedział: — Wprowadzić podsądnych!

Zatłukło serce. Zachybotały drzwi. Błysnęły szable. Wśród szabel lekkim krokiem, z różą w ręce, szedł Borys Sawinkow. Żołnierze z konwoju wyżsi byli od niego. Ujrzawszy matkę, uśmiechnął się, skinął głową.

Z tyłu Dwójnikow i Nazarov kroczyli bardziej ociężale. Brwi mieli zsuniete, twarze skupione.

— Niech oskarżony wstanie. wymie-

ni swój stan, imię i nazwisko.

Poprzez gęstą zasłonę, zatykającą uszy, usłyszała Zofia Aleksandrowna: — Dziedziczny szlachcic petersburskiej gubernji Borys Wiktorowicz Sawinkow.

Zofia Alesandrowna nie słyszała odpowiedzi innych oskarżonych. Widziała tylko, że witają, mówią. „Boże”, wyszeptują.

Z ławy obrońcy, połyskując binoklami, wstał lewy frak. Inaczej, niż wojskowi powiedział: — Ośmielam się zwrócić uwagę sądowi, na mocy praw wojennych sprawa niniejsza wbrew ustawie została przekazana sądowi wojskowemu przez generała Kaulbarsa, podczas, gdy mogła być przekazana jedynie przez admirała Czuchnina. Popelniona wadliwość z punktu widzenia prawa stanowi uzasadniony powód kasacji...

Nina czuła, że frak adwokata Falajewa mówi dobrze. Wojskowi patrzą z niezadowolaniem.

W przeciwnym końcu wstał prokurator. Szczupły, żółty, czarnooki. Również połyskuje binoklami, ale zdalej: — Jest to okoliczność ściśle

formalna. I jest rzeczą kompletnie obojętną dla nas, jaka drogą znalazła się sprawa w sądzie wojennym — mówił czarno — żółty prokurator, nerwowo, z rozdrażnieniem, jakgdyby czemprędzej chciał zabić Sawinkowa, Dwójnikowa, Nazarowa i Makarowa, sprawcę zamachu na admirała Nieplujewa, trochę komiznego nawet szesnastoletniego, rumianego młodzieńca, który, siedząc na ławie — uśmiechał się różowemi policzkami.

— Sąd udaje się na naradę.

Sawinkow odwrócił się ku żonie i matce. „Boże, jak może uśmiechać się”, myślała Zofia Aleksandrowna. Nina przesłoniła twarz chusteczką.

— Sąd idzie!

Generał Kardynałowski powiedział basem: — Sąd postanowił sprawę nadal rozpatrywać.

Zofia Aleksandrowna i Nina widziały zlebką przyszywaną do piersi oraz głowę Sawinkowa. Z ławy obrońcy wstał frak adwokata L. N. Andronikowa. Głos Andronikowa był gwałtowniejszy, zachowanie ostrzejsze.

— Ośmielam się zwrócić uwagę sądu na pogwałcenie praw oskarżonego Makarowa. Zgodnie z ustawą miał mój klient prawo w ciągu dwutygodniowego terminu odwołać się od decyzji sądu, a tymczasem upłynęły zaledwie cztery dni. Wobec tego będę musiał uznać, iż prawa oskarżonego Makarowa zostały pogwałcone, o ile sąd nie odro-

czy rozprawy do chwili upływu ustawy określonego terminu.

— Sąd udaje się na naradę.

„Uwzględnić”, — mówiono wśród publiczności. — „Nie sądzę”. Równemi krokami szedł generał Kardynałowski. Zapominała cisza. Nina słyszała: skrzypi poręcz krzesła, za które uchwyciła się Zofia Aleksandrowna. Generał czytał: — Uwzględniając artykuł, uwzględniając powyższe, jak również w związku z tem, uwzględniając paragraf... sąd uchwalił rozprawę...

Poręcz krzesła skrzypnęła.

— ... odroczyć.

Szczekł szabel, krzyk, hałas. Konwój odsunął fraki. Oskarżeni wśród blizujących szabel, szli ku białym drzwiom.

9.

Najbardziej z pośród wszystkich ucieszony wybiegł z sali sądowej szczupły, przystojny człowiek z czarnymi włosami. Po ulicy biegł niemal, spiesząc się na Okrętową, gdzie mieszkał przy rodzinie robotnika portowego Zwiagina w małym piwnicznym niemal pokoju.

Ale zaledwie Zylberg, nachyliwszy się w sionce, by nie uderzyć się w głowę, przeszedł przez próg izby, rzucił mu się naprzeciw wystraszone twarz Zwiagina, żony jego i dziewięcioletniej Niuszki. Następnie błysnął w ciemnościach mundur wojskowy i wysoka postać zaczęła się zbliżać.

Zylberg namacał ręką rewolwer i cofnął się. Drzwi zatrzęsły się, zapanały ciemności.

— Czy Mikołaj Iwanowicz? — rozległ się głos w ciemnościach.

— Kto pan jest i czego pan sobie życzy? — w ciemnościach wyjął Zylberg rewolwer.

— Jestem członkiem symferopolskiego komitetu partyjnego — Sulatycki. Chcę pomówić w interesującej was sprawie.

Głos młody, pełen wesołości. W ostatnich słowach Zylberg dosłyszał prawie śmiech.

— Do licha, — bąknął Zylberg. — Omal nie kropnąłem was, oczekiwałem was wczoraj.

I gdy otworzono drzwi, zobaczył Sulatycki, że Zylberg chowa do kieszeni brauning.

— Ładna historia. — bąknął, — a więc dokąd pójdziemy?

— Uuu, a niechże cię, — mruknął Zwiagin.

— Chodźmy do mojego „gabinetu”, — powiedział ze śmiechem Zylberg.

— A jak wasi gospodarze? Jesteśmy bezpieczni?

— O tak. Nie tracmy czasu, za godzinę musimy odejść.

— Wasz komitet, — mówił Zylberg, gdy usiedli w komórcie, — powiedział, że przyjdziecie jutro.

— Jutro nie mógłbym przyjść, pojutrze mam służbę.

— W twierdzy?

— Tak.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika”, Warecka 7.